

Wat als Amsterdam Waterland bebouwt?

Als wij hardlopen zijn we in Noord, onder de snelweg door, binnen vijf minuten in de weidsheid van Waterland. Voor ons strekt zich het Landsmeerderveld uit, rood-bont vee graast in de weiden, een buizerd zit op een paaltje, langs de oever van een sloot schicht het staalblauw van een ijsvogeltje, aan de horizon zien we de kerktorens van Watergang en IJpendam.

Vroeger beschermden stadswallen de stedeling tegen rabauwen van buiten, nu houdt de A10 als een moderne stadswal de stedelijke bebouwing binnen zijn omarming en beschermt het open landschap aan de overzijde: bloeiend grasland met brede rietkragen langs polderwaarden en met onbedorven dorpen.

In zijn *Oerknal aan het IJ* wijst Bas Kok er op hoe bijzonder dat is. Waar elders in Nederland vind je op enkele vierkante kilometers liefst vier ongeschonden dorpen (Zunderdorp, Ransdorp, Holysloot, Durgerdam), zonder dat daaraan de steenpuist van een nieuwbouwwijkje is vastgegroeid? En dat zo vlak bij

Amsterdam! Zunderdorp ligt minder dan een kilometer van de stadstrand.

En het mooie is dat die dorpjes al decennia lang tot het territorium van de hoofdstad horen. Vaak verzetten omliggende gemeenten zich tegen annexatie door Amsterdam omdat de stad een onverzadigbare slokop zou zijn. In werkelijkheid hebben Oostzaan en Landsmeer, die zelfstandig bleven, zulke woekerings van nieuwbouw, maar handhaafde nu juist Amsterdam de ongereptheid van de dorpen.

Het is leeg land. Als ik er wandel, kom ik zelfs op mooie dagen slechts spaarzaam fietsers of wandelaars tegen. Maar hoe lang nog?

Mijn schrikbeeld is dat Amsterdam, zoals het ooit over de Singelgracht sprong, eerlang over de A10 zal springen.

Ik ben bang dat het onvermijdelijk is. De schrik slaat mij om het hart als ik lees hoe groot de behoefte is aan nieuwe woningen. Bij een groeiende bevolking worden de huishoudens kleiner en dan zijn er 'kwetsbare groepen' van statushouders en ex-psychiatrische patiënten die uiteraard recht hebben op huisvesting.

Dat recht kan vast niet gehonoreerd worden binnen de huidige rooilijn van de stad. Ik vrees de dag dat ik in de krant zal lezen: 'Duizend nieuwbouwwoningen in het Landsmeerderveld'.

Wat dan? Zal ik een spandoek maken met: 'Handen af van Waterland'? Een actiecomité oprichten? Ben ik dan niet net zelfzuchtig als mensen die ik een niet-in-mijn-achtertuin-complex verweet? Die alleen voor maatschappelijke solidariteit zijn als ze er geen hinder van ondervinden?

Je kunt niet voor ordentelijke huisvesting van erkende vluchtelingen pleiten en je tegelijk op het standpunt stellen dat ze niet in jouw achtertuin mogen komen wonen. Als je zelf woont dien je anderen dat recht eveneens te gunnen.

Het Waterland is mijn achtertuin. Ik zal er een traan om laten als het wordt volgebouwd. Maar ik zal geen spandoek maken.

johnjg@parool.nl

Het Parool 29-06-2016

Reacties 01-07-2016

Hou Waterland groen

Heel politiek correct van John Jansen van Galen om iedereen een huis te gunnen (*Het Parool* van woensdag), maar zelfs maar denken aan bouwen in Waterland is erger dan vloeken in de kerk. De groene longen van Amsterdam moeten gespaard blijven. In Uitdam is een schandelijk project gestart voor recreatiewoningen. Zoiets zou niet moeten kunnen. Als er dan toch wordt gebouwd, dan in ieder geval voor permanente bebouwing. Pak al die pied-à-terres aan, bouw minder hotels, meer woonhuizen, maak nog meer gebruik van leegstaande kantoren, maar ga nooit in de vijf groene vingers bouwen, en al helemaal niet in Waterland. Ik zal er wel staan met een spandoek.

Renée van der Haar, Amsterdam

Onvervangbaar

Als natuurgebied is het Waterland onvervangbaar. Welke 'wereldstad' heeft een handvol kilometers van het centrum zo'n uniek gebied binnen zijn stadsgrenzen? Amsterdam wel! Waterland, dé tuin van Amsterdam. Toevluchtsoord voor menig Mokummer die daar fietsend of wandelend rust vindt. Op het Waterland moeten wij heel zuinig zijn. John Jansen van Galen denkt daar iets anders over. Wat hem betreft mag dat best volgebouwd worden, al was het maar om vluchtelingen te huisvesten. Hypocriet schrijft John dat hij daar 'best een traantje om kan laten'.

André Stuyfersant

Ruimte in de stad

De aanhoudende druk op de Amsterdamse woningvoorraad brengt John Jansen van Galen tot de verzuiching dat er misschien dan toch maar in het prachtige Waterland moet worden gebouwd. Er is echter gewoon binnen de stad een mogelijkheid tot uitbreiding van de woningvoorraad, waarvoor geen centimeter natuur hoeft te worden opgeofferd.

Tallose Amsterdamse portiek- en galerijwoningen hebben op de bovenste verdieping zolderkamers, meestal in gebruik als bergruimte voor spullen, waar nooit meer iemand naar omkijkt. Ongetwijfeld zijn er huurders die van die zolderkamers af willen in ruil voor korting op de huur of een eenmalige afkoopsom.

Zo kunnen verhuurders ruimte vrijspelen om van de zolderkamers starterswoningen te maken. Als er per tien bestaande Amsterdamse huurwoningen slechts één zolderwoning

gecreëerd kan worden, komen er al 35.000 woningen bij. Goedkoper en duurzamer dan nieuwbouw, en toch fijn dat die 35.000 woningen niet in Waterland gebouwd hoeven te worden.

Johanna Kroon, Amsterdam